

[Marius Buhl.]

store kommunes byggeri i forbindelse med det 8. skoleår, bliver den gal i hovedet — og det er ikke godt.

Man kan så måske vente sig, at den pågældende kommune vil sige: nej, skal vi betale, vil vi også have vor andel, og så indfører vi vort eget 8. skoleår og beholder selv vort skolebidrag. Det er muligt, at den højtærede minister synes, det vil være en god udgang. Men vi har just mødt en lignende tankegang, der har givet sig et lidt betænkeligt udslag. Jeg tænker her på kommunernes pligt til at betale for deres elever i fremmede kommuners eksamensskoler. Den omstændighed, at kommunen skal betale til den fremmede kommunale real-skole, men selvfølgelig kan frigøre sig ved selv at oprette eksamensskole eller kursus, er medvirkende til, at sådanne skoler og kursus skyder op som paddehatte rundt omkring i vort land — det er der slet ikke tvivl om. Det er ganske givet, at der er mange af dem, som er fuldt berettigede og i enhver henseende i orden, men der er også mange, til hvilke der hverken kan skaffes elever nok eller fuldt kvalificerede lærere; og det må ikke gå sådan, at bestemmelsen om det 8. skoleår skal bidrage til noget lignende.

Der er selvfølgelig flere ting, man kunne drøfte her, men jeg tror, jeg har fået det væsentligste med. Lovforslagene rummer efter vort skøn så mange gode ting, at mit parti går ind for et positivt udvalgsarbejde; i udvalget vil så også de konservatives forslag blive behandlet, og der er jo i det forslaget meget, som er synonymt med punkter i de foreliggende lovforslag.

Sluttelig må jeg have lov til at sige, at form og struktur ikke gør det. Det kan lyde banalt, men det er måske alligevel nødvendigt, at dette siges også fra denne talerstol, for at man ikke skal tro, at det eneste, vi herinde tænker på, er struktur, form og paragraffer — vi ved jo nemlig godt, at det alene gør det ikke. Vi ved godt, at det er vigtigt, at vi får vore børn godt undervist, endnu vigtigere, at de får en god påvirkning, at de får en god opdragelse. På disse områder er det den enkelte lærers indsats, som er så uendelig afgørende, sammen med hjemmenes positive, interesserede stilling

over for skolen. Man bør også her minde om, at det er på disse to områder, det til syvende og sidst kendes, hvordan vor skole er: på hjemmenes stilling og på den enkelte lærers indsats.

Når jeg har sagt dette, må jeg sige, at det undrer mig noget, at man fra alle sider inden for lærerkredse, i det mindste fra de sider, hvis opfattelse offentligt kommer til udtryk, møder en så voldsom, næsten samstemmende modstand mod de foreliggende lovforslag — jeg indrømmer: næsten samstemmende. Det er en modstand, som gør mig noget urolig og ængstelig, det skal jeg gerne indrømme. Jeg tvivler ikke på, at vi alle sammen har det samme sigte, nemlig at skabe de bedst mulige kår for den skole, vi tjener, og altså finde den skoleform, som måtte tjene eleverne og forældrene bedst. Just fordi jeg tror dette, gør denne voldsomme modstand mig noget ængstelig, men det er mit håb, at vi i det kommende udvalg skal kunne få et frugtbart samarbejde med lærerorganisationerne om den nærmere udformning af de foreliggende lovforslag.

Hvidberg: Mon det dog ikke på trods af nogle enkelte bemærkninger fra det ærede medlem hr. Marius Buhl er på tide nu, da debatten om skolen går ind i en ny runde, at fremholde, at skolen er til for børnenes skyld, den er til for at tjene børnene, og skolepolitik er til, for at vi kan få en god indretning af skolen. Børnenes skole og dens indretning er derimod ikke til for politikernes skyld, for at bruges som en brik til at opnå en eller anden fordel i den partipolitiske konkurrence. Skolepolitikken er altså til for at tjene skolen og give den den bedst mulige ordning; det kan politikerne imidlertid ikke klare uden hjælp fra dem, der har deres daglige gerning i skolen, og som kender livet i skolen indefra, d. v. s. lærerne.

Når vi derfor står over for et forslag om en omstyrning af skolens opbygning som det, der er forelagt for os i tirsdags, må man efter min opfattelse spørge om 2 ting. For det første: vil denne nyindretning af skolen komme til at tjene vore børn og være til hjælp for dem, og kan vi få noget at vide om, hvordan forældrene ser på den? Og for det andet: skal vi ikke drage lærerne og